

## **(VI Jag fann honom ej.doc)**

### **Jag fann honom icke**

**VI Jag fann honom ej i vår tids känslolösa fullkomlighet och yrande "hallelujafröjd".**

### **Kommentar**

#### **Självförgudning hos de helgade**

Härlig frälsning kan stå för självförgudning 425

Kall och bunden ande hos personer, som trodde på full frälsning 425 f

#### **Skämt och bröllopsglädje som döljer och väcker till liv**

Glatt skämt sjunger bort saknaden av hans närvaro 424

Bröllopsglädjen kan väcka lustar och lidelser till liv, vilkas följder blir förskräckliga. 424

#### **Känslan som indikator**

Varför måste vi hava storordiga bekännare ibland oss, som aldrig kunna låta oss *känna*, att de talat sant? 425

### **VI.**

#### **Jag fann Honom ej i vår tids känslolösa fullkomlighet och yrande "hallelujafröjd". S 424**

1. Det finnes ingenting i himmelen och ingenting på jorden, som kan ersätta Jesus. Med vemod och sorg har jag *stundom* lämnat glada kristnas andelösa glädjestunder. Till och med då sång och musik kunnat skaka rutan i fönsterkarmen, har glädjen icke rört själens djupare känsla till Guds lov. Ty varje ton flög bort med ett glatt skämt: Han är icke där. Och där han icke är, sjunger man icke bort saknaden av hans närvaro, än mindre *skämtar* man bort den.

2. Utan brudgummens närvaro bliver bröllopsglädjen bara — en *farlig lek*. Den glädje, som endast berör sinnet, kan obemärkt väcka lustar

och lidelser till liv, vilkas följder bliva förskräckliga. Då Guds änglar draga sig tillbaka, dansar djävulen efter den kristna sångens takt. Vad vi därför under sådana omständigheter borde göra, vore att sluta sången och bekänna de synder, som skymma bort Herrens ansikte.

3. Mörka tavlor! Mörka tavlor! Ingen ljusglimt av den Älskades närvaro! "Varför målar du allt i svart?" — "Jo därför att jag med bästa vilja icke kan se *Herren* uti mycket av våra dagars andlighet." — "Ja, du har icke sett en skymt av full frälsning. Kom(424 sen 425) och se, kom, känn och förnim den härliga frälsningens kraft! Om någonsin måste himmelen där på ett förnimbart sätt omgiva din varelse."

4. Tyvärr icke alltid. I några enskilda fall är denna "härliga frälsning" lika tom som en död altartjänst. Man måste känna, att det bara är ett skryt. Den storslagna bekännelsen flög som agnar för hjärtats pösande självförgudning. Och när det andelösa ordflödet gör sitt sista tonfall, känns det, att där finnes ingen *man* bakom ordet. Eller skola vi om och om igen kunna sjunga och tala om "en så härlig frälsning" med torra ögon? Kan en *levande* bekännelse vara *stelfrusen*, innan den hunnit över heliga läppar! Varför måste vi hava storordiga bekännare ibland oss, som aldrig kunna låta oss *känna*, att de talat sant?

5. Långt ifrån att låta mig behärskas av kritiksjuka och parti, har jag, enligt min mening, fördomsfritt gjort denna *lilla* rundresa genom en del av våra dagars andlighet. Och som en resande, vilken summerar ihop detaljerna i en slutsumma för att uttala ett allmänt omdöme, så har jag uttalat de totalintryck, som min själ fått av en efter min lilla synkrets allmän överblick. Härmed har jag ej velat säga, att inga hängivna, helgade och andeuppfyllda kristna skulle finnas. Gud vare lov! Det finnes *många*.

6. Men det gäller icke så mycket vad vi äro ansedda för att vara, utan fastmer vad vi i verkligheten *äro*. Och vad vi äro, beror på huru mycket vårt liv uppenbarar *Kristus*. Till vår överraskning mötte oss en vällukt av Brudgummen själv i svaga kristna, som knappt vågade tro syndernas förlåtelse; men å motsatta sidan kände vi (425 sen 426) stundom en kall och bunden ande hos personer, som trodde på "full

frälsning". Vad är orsaken? Låtom oss under tårar bönfälla om en större uppenbarelse av Herren själv ibland oss! Ty JAG SÖKTE HONOM, MEN JAG FANN HONOM ICKE.